

[திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு] [1977 ஜூலை 15]

குற்றத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். முறையாக, பாராளுமன்ற முறைப்படிப் பேசுவதால் நம்முடைய மன்ற மரபும், பண்பாடும் காப்பாற்றப்படும் என்பதோடு அடிக்கடி நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிற முறைகளைக் கையாண்டால் நிச்சயமாக அது வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கும் என்பதால் உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது ஒழுங்காகவும் பாராளுமன்ற முறைப்படியும் பேசவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பெற்ற ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க முன்வந்துள்ளேன்.

அதற்கு முன்பு என்னுடைய நண்பர்கள் பலர் ஆளும் கட்சியில் அமைச்சர் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருமண வீட்டில் மணமக்களை வாழ்த்தும்போது கூட, அழைப்பு பெற்றவர்கள் அனைவரும் வருவார்கள், வாழ்த்திவிட்டுச் செல்வார்கள். ஆனால் மணவீட்டாரின் அண்ணனோ தம்பியோ, உற்றார் உறவினரோ வாழ்த்திய பிறகும் அந்தக் குடும்பம் எவ்வாறு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதில் மிகுந்த அக்கறையோடும், சில நேரங்களில் ஒழுங்கு தவறுமேயானால் மணமக்கள் நல்ல முறையில் இல்வாழ்வு நடத்திட வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்கிற அறிவுரை கூறுகிற போது பண்போடும்,

“நகுதற் பொருட்டன்று நடட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு”.

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கொப்ப நடந்து கொள்வதும் உண்டு. வாழ்த்திய நெருங்கிய உற்றார் உறவினர்கள் எப்படி அந்த மணமக்களின் வாழ்க்கை நடைபெறுகிறது என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிப்பார்களோ அதேபோல்தான் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் கூறி ஆளும் கட்சி எவ்வாறு

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இயங்குகிறது என்பதை உன்னிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கவனித்து ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை ஆளும் கட்சிக்குத் தெரிவிக்கிற கடமை உணர்ச்சியோடு எதிர்க்கட்சியினுடைய பொறுப்புக்களை இங்கு நிறைவேற்றுவோம் என்பதை ஏடுத்துக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அமைச்சரவையை வரவேற்று, மக்கள் தீர்ப்பை ஏற்று அமைச்சரவையில் வீற்றிருக்கிற என்னுடைய இனிய நண்பர்கள், பழைய நண்பர்கள் பலரை வாழ்த்துகிற அதே நேரத்தில் உரையாற்றிய ஆளுநர் அவர்களையும் நான் தனிப்பட்ட முறையில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த கால நெருக்கடிக் கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவர் இன்றையதினம் தமிழகத்தினுடைய ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற மேன்மை தங்கிய பிரபுதாஸ் பட்வாரி அவர்கள் ஆவார்கள். இந்தியாவின் நடைபெற்ற இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவர்கள் தன்னையும் ஒரு வீரராக இணைத்துக் கொண்டு இந்தியாவுட்பெற்ற சுதந்திரம் பேணிக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக குரல் கொடுத்த காரணத்திற்காக அவர் பரோடா சிறைக்கு சென்று வழக்கில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டு, நல்லவேளையாக இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சி தொடர்ந்து இருக்குமேயானால் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதியாக இருக்க வேண்டியவர், அது தொடராத காரணத்தால் நமக்கு ஆளுநராகக் கிடைத்திருக்கிறார். எனவே அவரையும் நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

ஆளுநர் அவர்களை வாழ்த்துகின்ற நேரத்தில், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை எடு என்று கருதப்படுகின்ற ஆளுநர் உரையைப்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுவது என்னுடைய தலையாய கடமையாகும். ஆளுநர் உரை எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்கிற நேரத்தில் முதல் தோற்றத்தைப் பற்றி சொல்லுகின்ற கருத்துக்கும், அதன் பிறகு ஆய்ந்து கவனித்து அதில் இருக்கின்ற கருத்துக்களைப்பற்றி சொல்லுகின்ற கருத்துக்கும் ஓரளவு வேறுபாடு இருக்கலாம்.

எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாவற்றையும் பாராட்டிக் கொண்டேயிருப்பார்கள் என்று ஆளும் கட்சியினர் எதிர்பார்ப்பதும், எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துக்கொண்டேயிருக்க

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

வேண்டும் என எதிர்க்கட்சியினர் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் தவறு. பாராட்ட வேண்டியதை பாராட்டி ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லி, எவை எவை தவறு உடையவை, திருத்தப்பட வேண்டியவை என்பதை கூறுகின்ற பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கின்றது.

அந்தவகையில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் மத்திய மாநில உறவைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கின்ற கருத்து வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். “மாநிலங்களையும் வலுப்படுத்தினால்தான் மத்திய அரசு வலுவுள்ளதாய் இருக்குமென்பது இப்போது மேலும் மேலும் உணரப்படுகிறது. இவ்வகையில் இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாக விரைவில் சீராக்கப்படுமென நம்புகிறோம். இதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் நாம் முழு ஒத்துழைப்பு அளிப்போம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் பெறுவதன் மூலம், தமிழ் நாட்டினை வளம் கொழிக்கச் செய்வதற்கு நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் விரைவான முன்னேற்றம் காண முடியுமென நம்புகிறோம்” . . . இது ஆளுநர் உரையில் உள்ள பகுதியாகும்.

ஆளுநர் உரையின் இப்பகுதி இருப்பதற்கு வரவேற்பு தெரிவிக்கின்ற அதேநேரத்தில் நம்முடைய உரிமைக்குரல், மேலும் பாதிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு, கல்வி, மாநிலப் பட்டியலிலிருந்து பொதுப்பட்டியலுக்குச் செல்லுகின்ற சங்கடமான சூழ்நிலையும், மத்திய போலீசாரை மாநில அரசை கேட்காமலேயே தன்னுடைய விருப்பப்படி மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அனுப்பி வைக்கலாம் என்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

ஆளுநர் உரையில் மத்திய மாநில உறவுபற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக வேறு ஒன்றையும் குறிப்பிட்டு இருப்பார்களேயானால் நாங்கள் மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம். 1974 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15-ம் நாள் இம்மாமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு ஏப்ரல் 20-ம் நாள் நிறைவேற்றப்பட்ட மாநில சுயாட்சி தீர்மானத்தை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த தீர்மானத்தில் உள்ள வாசகங்கள் இன்றைக்குக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற வாசகங்களை விட கடுமை

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

யானவை என்று சொல்ல மாட்டேன். நம்முடைய உரிமைகள் எப்படி வலியுறுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தன என்பதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அப்போது இங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் வாசகம் . . . “பல்வேறு மொழி, நாகரீகம், பண்பாடு ஆகியவைகளைக் கொண்ட இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணிக் காக்கவும், பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும், மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட மாநில ஆட்சிகள் தடையின்றி செயல்படவும், மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலங்களில் சுயாட்சி கொண்ட உண்மையான கூட்டாட்சி முறையை உருவாக்கும் அடிப்படையில், இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உடனடியாக திருத்தப்படவேண்டும் என்று இப்பேரவை முடிவு செய்தது.” என்கின்ற தீர்மானம் 1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் நாள் இந்த மாமன்றத்தில் நிறைவேறியது.

அந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்த பிறகு, தொடர்ந்து பேசியவர் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள், இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள்.

அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் இங்கே கூறிட விரும்புகிறேன். 1945-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையில், மாநில சுயாட்சி கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், 1947-ம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையில் பண்டித நேரு அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசுகையில், “மாநிலப்பகுதிகள் என்று சொல்லப்படுபவை அரசியல் சட்டத்தில் தனித்து, சுயாட்சி உள்ள பகுதியாக, சுதந்திரமாக செயல்படும், இதற்கான அதிகாரங்களும் அளிக்கப்படும்”, என்பதை பண்டித நேரு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அப்போது எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று சொல்லுங்கள்.

[1977 ஜூலை 15]

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்போது நீங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகத் தான் இருந்தீர்கள். எனவே, முதல்வர் அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். அன்றைக்கு இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள், இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கின்ற நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களை (பழகிய தோஷத்தால் பெயர் சொல்லும் உரிமை எடுத்துக் கொள்கிறேன்) துணைத் தலைவராகக் கொண்ட அந்தக் கட்சியின் சார்பில் பேசியவர்கள் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை எதிர்த்தார்கள் என்றாலும், ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து என்னவென்றால், 'மாநிலத்திலே இருக்கின்ற ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக இருந்தால், மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாக மாநில சுயாட்சி கேட்போம். அப்போது கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது' என்று சொன்னார்கள்.

அப்படி அவர்கள் சொன்னவாளை, அப்போது அவருக்கு நான் ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்தேன். 'அப்படி நீங்கள் மாநில சுயாட்சி கேட்கும்போது ஒருவேளை நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தால் நிச்சயமாக உறுதிப்போம்' என்ற பரந்த மனப்பான்மையோடு அப்போது எடுத்துச் சொன்னேன். நீங்கள் இப்போது ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். எனவே, இப்போது நான் ஆளுங்கட்சிக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'எந்தக் கட்சி கேட்கிறது, எந்தக் கட்சி ஆளுங் கட்சியாக இருந்து கேட்கிறது என்றில்லாமல், இன்றுள்ள ஆளுங்கட்சி மாநில சுயாட்சியை, இந்தக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத்தி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலும் அல்லது அந்தக் கோரிக்கையை டில்லியை நோக்கி வற்புறுத்த வேண்டுமென்றாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கேட்பது யார் என்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், கேட்கப்படும் விவகாரம் என்ன என்பதிலே தன்னுடைய தனிக் கவனத்தைச் செலுத்தி, மற்ற எந்தப் பிரச்சனைகளிலும் ஈடுபடாமல், நீங்கள் அல்லவா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விடுவதா என்றெல்லாம் தேவையற்ற பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் செல்லாமல் நிச்சயமாக அந்தத் தீர்மானத்தை 'ஆதரிப்போம், ஆதரிப்போம், ஆதரிப்போம்' என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேருக்கும், ஆளும் கட்சிக்கும் உறுதி கூறுகின்ற வகையிலே அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். (ஆரவாரம்)

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 1968 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராத்தில் நடைபெற்ற மாநில சுயாட்சி மாநாட்டில், இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “மேல் அதிகாரம் அனைத்தும் டெல்லியில் இருப்பதை மாற்றிடத்தான் மாநில சுயாட்சித் தத்துவம் பிறந்திருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது தேவையின் அடிப்படையில் எழுந்த அரசியல் கோரிக்கையே தவிர, அரசியல் கட்சிக் கோரிக்கை அல்ல”. இது 1968 ஆம் ஆண்டு மாநில சுயாட்சி மாநாட்டிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்தாகும்.

அது மாத்திரமல்ல; மேலவையில் கவர்னர் உரையின் மீது 1967 ஆம் ஆண்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசுகின்றபோது கூட ஒரு அழகான விளக்கம் அளித்தார்கள். இதுதான் அது. “மாநில சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு சில முறைகளில் ஐயப்பாடுகள், அச்ச உணர்ச்சிகள் தோன்றியுள்ளன. அவை தேவையற்றது. அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் சரியாக நடக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்வதற்காக இருக்கிற சட்டாம்பிள்ளை என்ற மனப்பான்மையை விட்டுவிட வேண்டும். இந்த மனப்பான்மை இருக்கின்ற வரையிலே மாநில சர்க்கார் உள்ளத்திலே அருவருப்பு உணர்ச்சி நிச்சயமாகத் தோன்றும். இதையெல்லாம் சொல்கிறபோது, சிலர் இவன் விட்டுவிட்டதாக வெளியே சொல்கிற திராவிட நாட்டை மறைத்து, இப்போது கொண்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சந்தேகப்படுகிறவர்கள், அவர்களே நிலைக்கண்ணாடி முன் நிற்குகொண்டு இது என்ன பயங்கர உருவம் என்று அவர்களே சொல்லிக் கொள்ளக் கூடும்” என்று அண்ணா குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், அளவுக்கு மீறிய அதிகாரக் குவியல்கள் இன்றையத் தினம் மத்திய சர்க்காரிலே நிறைந்து கிடக்கின்ற காரணத்தினாலேதான், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும், எந்த ஆட்சியையும் கவிழ்த்து விடலாம் என்கின்ற எண்ணம்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றார்கள். நான் எந்தெந்த ஆட்சிகள், எப்போது கவிழ்க்கப் பட்டிருக்கின்றன என்கின்ற விவரங்களுக்குள் நுழைய விரும்ப வில்லை. மத்திய சர்க்கார் தற்போது தனக்குள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, எந்த மாநில அரசைக் கவிழ்த்தாலும், அதை திராவிட

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை பல நேரங்களில் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் பீகார் மாநிலத்திலே போராடிய நேரத்திலே கூட, நாங்கள் அந்தப் போராட்டத்தின் தன்மையை வரவேற்றோமே தவிர, ஆதரித்தோமே தவிர, மத்திய அரசு பீகார் மாநில அரசைக் கலைக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்த கோரிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கவில்லை; ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

(முற்பகல் 10-50)

காரணம், இப்படி மத்திய அரசிடத்தில் போய் சொல்லி மாநில அரசைக் கவிழ்க்கின்ற வேலையை நாம் ஊக்கப்படுத்தி விடுவோமானால், மேலும் மேலும் மத்திய அரசு இஷ்டம் போல் மாநில அரசுகளைக் கலைக்கின்ற உரிமையை மிக வலிவோடு பெற்று விடுகிறது. அந்த வகையிலேதான் அன்றைக்கே அந்தக் கருத்துக்கு மாறுபட்டவர்களாக இருந்திருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இன்னொன்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “தமிழ்நாட்டில் 17 மாத காலம் நீண்ட, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி முடிவுற்று...” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ‘நீண்ட’ என்பதற்குப் பிறகு ‘கமா’ போட்டிருப்பதைப் பல உறுப்பினர்கள் சரியாகப் பாரக்காமல், “17 மாத காலம் நீண்ட குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி” என்ற வகையில் வைத்துக் கொண்டு இரண்டொருவர் வியாக்கியானம் செய்தார்கள். “நீண்ட, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி” என்று உள்ள கவர்னர் உரையில், தமிழ்ப் புத்தகத்தில் கூட மிக எச்சரிக்கையாக “17 மாத காலம் நீண்ட” என்ற அந்தச் சொல்லுக்குப் பிறகு ‘கமா’ போடப்பட்டு, 17 மாத காலம் என்பது நீண்ட காலம் என்ற அர்த்தத்தில் போடவில்லை, என்றாலும் 17 மாத காலமாக இருந்த குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சி என்கின்ற வகையிலே கவர்னரின் உரையிலே அது குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் ஏன் அந்த 17 மாத காலம் நீண்ட அந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இங்கே உருவாயிற்று? என்ன காரணம்? இங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தன்னுடைய பதவிக் காலத்தை மக்கள் தந்த தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே, ஜனநாயக அடிப்படையிலே பதவிக் காலத்தை இழக்க வேண்டியிருப்பதற்கு 50 நாட்கள்தான் மிச்சம் இருந்தது. அதற்குள்ளாக அவ்வளவு அவசரப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இங்கே பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது.

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று இங்கே பேசிய சில நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கூட சில காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரை ஆளும் கட்சிக்கும் எங்களுக்கும் இருக்கும் வேறுபாடு—ஆளும் கட்சியை ஆதரித்துப் பேச ஏராளமான கட்சிகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியாகவுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தோழமைக் கட்சியாக உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியானாலும், அல்லது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும், அல்லது தோழமைக் கட்சியாக இல்லாத இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும், வேறு ஆளும் கட்சி தோழமைக் கட்சிகளானாலும், அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே, பேச்சுவாக்கில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒரு தட்டுத் தட்டி விட்டுத் தான் இந்தக் கவர்னர் உரையிலே தங்களுடைய பேச்சை நடத்தி யிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நான் சொல்ல வேண்டுமானால்—ஏதோ ஜனதா இன்னும் எங்களைத் தாக்க ஆரம்பிக்கவில்லை இந்த மன்றத்தில். அதுவரையில் மகிழ்ச்சி. நாங்கள் தன்னந்தனியாக நின்று எங்களுடைய கொள்கைகளை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் ஏற்றிருக்கின்ற ஆயுதம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்த வலிவான கொள்கை ஆயுதம் என்ற உணர்வோடு எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் 27-6-1975-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானம். நாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை கழக வரலாற்றிலேயே மிக மிக முக்கியமானது என்று கருதுகிறோம். இன்று இல்லா விட்டாலும் என்றைக்காவது ஒரு நாள் இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாற்றில் அந்தத் தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது.

1975 ஜூன் திங்கள் 26-ம் தேதி காலை இந்திரா காந்தி யம்மையார் இந்தியத் திருநாட்டில் அவசர காலச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியது செய்திப் பத்திரிகையில் வந்தவுடன், மறுநாள் காலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

செயற்குழு கூடியது. செயற்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் வாசகங்களின் ஒரு பகுதியை இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்லுவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.—

“உண்மையின் உருவம் மறைக்கப்பட்டு—பொய்யின் நிழலில் நின்று கொண்டு—எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்குத் திட்டம் தயாரித்து—அந்தத் திட்டம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என்பதற்கான போலிக் காரணங்களைத் தேடி அலைந்து—வீண் அபவாதங்களை வாரி இறைத்து—எடுத்தற்கெல்லாம் “சதி, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, பிற்போக்குவாதிகள்” என்ற சொற்களைப் பொழிந்து—காலாகாலத்திற்கும் இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு மாசு ஏற்படுத்தும் வகையில் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் நேற்றையதினம் (26—6—1975) அதிகாலையில் சர்வாதிகாரத்திற்கான தொடக்க விழாவை நடத்தியிருக்கிறார்.

வெளிநாட்டார் பகையிலிருந்து நாட்டை மீட்க அணி திரண்டு நின்றவர்களுையெல்லாம் இன்று உள்நாட்டைப் பாதுகாக்கிறேன்’ என்ற பெயரால் சிறைக் கொட்பாட்டிகளில் தள்ளியிருக்கிறார்.

இந்திய மண்ணின் விடுதலைக்காகத் தியாகத் தழும்புகளை ஏற்ற பழம்பெரும் தேசபக்தர்கள் கைதிகள்’ என்ற பரிசுனை இந்திரா ஆட்சியில் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

வெள்ளையர் ஆட்சியின்போதும் இல்லாத கடுமையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தேசத் தலைவர்களின் மீது ஏவிவிடப்பட்ட அடக்குமுறை கண்டு நாடு குமுறி எழுந்துள்ளது. எல்லாச் செய்திகளும் இருட்டடிப்புச் செய்யப் பட்டு விட்டன. அப்படி ஒரு சட்டம் பாய்ந்துள்ளது இப்போது. வையம் புகழ் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட செய்தியைக்கூட வானொலி வெளியிடவில்லை. ‘சிலர் கைது’ என்று கூறி—நாட்டின் நாயகர்களை—நபர்களில் சிலராக வானொலி வர்ணித்துள்ளது.

தணிக்கை செய்யப்பட்ட பிறகே பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளிவரவேண்டுமாம்.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் எத்தனையோ முறை எதிர்க்கட்சிகளின் எழுச்சிமிக்க கிளர்ச்சிகள் எரிமலைகளாக வெடித்திருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம், ஜவகர் காலத்திலோ, லால்பகதூர் காலத்திலோ பாயாத உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அவசரச் சட்டம் இன்று முதன்முறையாகப் பாய்வானேன்?

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சதி நடத்துவோர்—வன்முறையில் ஈடுபடுவோர்—தகாத முறையில் பேசுவோர்—எழுதுவோர் தண்டிக்கப்பட ஏற்கனவே எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கும்போது நாட்டைச் சர்வாதிகாரப் பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லும் வகையில் இந்த அவசரச் சட்டம் அமலுக்கு வருவது தேவைதானா?

இவைகளை யெல்லாம் இந்திரா காந்தி அம்மையார் சிந்தித்துப் பார்த்து, அவசரகாலப் பிரகடனத்தினை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு—நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்திட முன்வரவேண்டும்.

பத்திரிகையாளர்களின் கைக் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டு—பத்திரிகைகளுக்குரிய நியாயமான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்கிடவேண்டும். அதுவே, “இந்திய ஜனநாயகத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் காரியமாகும்” என்று தி.மு.க. செயற்குழு சுட்டிக்காட்டுவதோடு—

ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க இந்த செயற்குழு தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோள் வெற்றிபெற இந்திய நாட்டு மக்கள்—சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் காந்தியடிகள் நெறியை மறவாமலும், ஜனநாயகச் சின்னமாம் அறிஞர் அண்ணாவின் பாதையிலிருந்து தவறாமலும் தமக்கே உரிய தனிப் பண்பாட்டுடன்—அமைதியான முறையில்—வன்முறை தவிர்த்த வழியில்—சட்டம், ஒழுங்குக்கு ஊறு நேரா வண்ணம், நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறது.”

இது முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தீர்மானமாகும். இது அண்ணா அவர்களுடைய வழிநின்று போடப்பட்ட தீர்மானமாகும். இது அண்ணா அவர்கள் வழிநின்று போடப்பட்ட தீர்மானம் என்பதற்கு ஒரு சான்று சொல்லவேண்டுமானால் இன்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் புண்ணுருட்டி திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சுக்களை யெல்லாம் தொகுத்து “Anna speaks in Rajya Sabha (1962-1966).” என்ற தலைப்பிலே ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்திலே 1966 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபாவிலே—டெல்லி மாநிலங்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அவையிலே ஆற்றிய உரையிலே—அப்போது பிரதமராக இந்திரா காந்தி அவர்கள் வீற்றிருந்தார்கள்—அப்போது அவசர காலச் சட்டம், வெளிநாட்டுப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் போடப்பட்டு அது நீக்கப்படாத சூழ்நிலை—அப்போது அண்ணா அவர்கள் பேசுகிறார்கள் :

“This Government and those who are running this Government should not arrogate to themselves the monopoly of patriotism and consider that others do not have patriotic instincts at all. Therefore I would demand of this Government that they should forthwith lift this emergency and this D.I.R. and release those who are kept in jail for long number of years. And unless and until they do that they would not have a claim to decency and democracy.”

‘இந்த அரசும், அரசை நடத்துவோரும் தான் தேசப் பற்றுள்ளவர்கள் என்றும் மற்றவர் தேசப்பற்று இல்லாதவர் என்றும் நினைக்கக் கூடாது. எனவே, மத்திய அரசு உடனடியாக நெருக்கடி நிலையை நீக்கியும், பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அகற்றியும் சிறையில் நீண்ட நாட்களாக இருப்போரை விடுவிக்கவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையேல் அவர்கள் நாகரீகமான ஜனநாயக வாதிடிகள் என்று கூறிக் கொள்ள முடியாது. என்று அண்ணா அவர்கள் 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்த, இவ்வளவு கொடுமைகள் இல்லாத, அந்த அவசரகாலச் சட்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்று மாநிலங்கள் அவையிலே வாதாடினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணா அவர்கள் வழியிலே நின்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்ட பிறகு, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய செயற்குழுவைக் கூட்டி அவசர கால நிலை குறித்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது.

“அரசியல் கட்சிகளாலும், மக்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற இந்தியக் குடியரசு சட்டத்தின் விதிகளின்படிதான் அவசரகாலச் சட்டம், அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்தியக் குடியரசுச் சட்டத்தை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டோ அல்லது மக்களின் மீது புதியதொரு சட்டத்தைத் திணித்தோ எந்தச் சட்டமும் சர்வாதிகார முறையில் அமலாகவில்லை. எனவே, இன்று சர்வாதிகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது என சில கட்சிகள் சொல்வதை இந்தச் செயற்குழு ஏற்றுக் கொள்ளாததோடு கண்டிக்கவும் செய்கிறது.”

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி],

1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 11-12 ஆகிய நாட்களில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அவசர காலச் சட்டத்திற்கு நியாயம் கற்பிக்கின்ற முறையில் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அவசரகாலச் சட்டம் எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை அட்டர்னி ஜெனரல் திரு. நிரண் டே அவர்களே, ஒரு நீதிமன்றத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(முற்பகல் 11-00)

“விரும்பியவரைக் காவலில் வைக்கவும், விரும்பியவரைக் கொல்லவும், பட்டினி போட்டுச் சாக அடிக்கவும் அவசரச் சட்டம் அதிகாரம் அளிக்கிறது. அதற்கு மாற்று நிவாரணமே இல்லை” என்று இந்தியப் பேரரசினுடைய அட்டர்னி ஜெனரல் நிரண் டே நீதிமன்றத்திலே வாதாடினார்கள்.

அப்படிப்பட்ட அவசரக் காலச் சட்டத்தைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்துத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நெருக்கடியை ஆதரித்தது.

ஆனால் அண்மைக்காலத்திலே எனக்கு ஒரு ஆறுதல். ஏனென்றால், இப்பொழுது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு பெரிய நீதிபதியே அறிவுரை கூறியிருப்பதாக நான் கருதுகின்றேன். அந்த அறிவுரையில் அந்த நீதிபதி சொல்கிறார்—“1967-லேயே தமிழக மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை முழுமையாக நிராகரித்து விட்டார்கள். இன்னும் காங்கிரசில் ஒரு கோஷ்டிதான் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றும், மீண்டும் இந்திரா காங்கிரசுக்கு உயிர் அளித்தால் அது ஜனநாயகத்தைப் பாழ்படுத்தி விடுமென்றும் தமிழக மக்கள் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் அந்தக் கட்சியிடத்தில் அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது தனி நபர் சர்வாதிகாரத்திற்கு வழிவகுத்து, மக்கள், உரிமைகளை இழந்து பாதவிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிடும். மீண்டும் இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வருமானால் ஜனநாயகத்தை நிலைநிறுத்தப் போராடியவர்களையும், நீதித்துறை சுதந்திரத்திற்குப் போராடியவர்களையும்,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1977 ஜூலை 15]

அச்சமற்ற வாழ்க்கைக்காக வாதாடியவர்களையும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளில் அது ஈடுபடவே செய்யும். 'நெருக்கடி நிலை' என்கிற தீய சொப்பனத்தை நினைத்துப் பார்ப்பதே ஒரு பயங்கரமான அனுபவம். உரிமை பறிக்கப்பட்ட சூழலை எண்ணிப் பார்த்தாலே உணர்ச்சிகள் செயலற்றுப்போகின்றன. ஆகவே தமிழக வாக்காளர்கள் ஒருபோதும் இனிமேல் இந்திரா காங்கிரசுக்கு வாக்களிக்கமாட்டார்கள்".

திரு. துரை. முத்துசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, இந்திரா காங்கிரஸ் என்று அல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மீண்டும் காங்கிரஸ் தலையெடுக்க விடக்கூடாது என்று இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் பேசியபோது அதற்குப் பதிலளித்து நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் நேற்றையதினம் அதே பானியிலே தங்கள் பதிலை வழங்கினார்கள். நான் அந்தச் சொற்களுக்குள்ளே புகுந்திட விரும்பவில்லை. அந்தக் கருத்தைத்தான் தலைவரவர்களே வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவசர காலச் சட்டத்தை ஆதரித்து தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதோ அந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே தன்னுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு இந்தியாவில் நடைபெற்றது ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சிதான். இந்தியாவில் நடைபெற்றது நீதித்துறையையும் சுதந்திரத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு ஆட்சிதான், மீண்டும் அதே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிக்கு வருவார்களேயானால் அச்சமற்ற வாழ்க்கைக்காக வாதாடியவர்களையும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவே செய்வார், நெருக்கடி நிலை என்ற தீய சொப்பனத்தை நினைத்துப் பார்ப்பதே ஒரு பயங்கர அனுபவம்—இப்படிச் சொன்னவர் யார் என்றால் நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கே. என். முதலியார் அவர்கள்—நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது என்றால் 9-6-1977 அன்று. ஜூன் திங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதாரம் என்னவென்றால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டிருந்த

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அண்ணா பத்திரிகையிலேயே அந்தக் கட்டுரை வெளியாகி இருக்கிறது. “நெருக்கடி நிலை என்ற தீய சொப்பனம்” என்று இன்றைய சட்டத் துறை அமைச்சரவர்கள், முதலமைச்சரவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டிருந்த பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் படித்துப் பார்த்த நேரத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம், நெருக்கடி நிலையைப்பற்றி ஒரு புதிய மாற்றம், நல்ல சிந்தனை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையிலே நான் ஆறுதல் அடைகின்றேன்.

ஒரு முன்னாள் நீதிபதி தன்னுடைய கருத்தை அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லி எந்த அளவிற்கு அவசரகாலச் சட்டத்தால் நீதித்துறை பாதிக்கப்பட்டது, எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டன என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்காக வாதாடியதற்காக எங்கனவே அவசர நிலைக் காலத்திற்கு ஆதரவாகத் தீர்மானம் போடப்பட்டிருந்தாலும், அப்படித் தீர்மானம் போடப்பட்டது தவறு என்று உணரத் தக்க அளவில், அந்தத் தீர்மானம் எதை ஒரு நல்ல கனவு என்று கருதிக் கொண்டிருந்ததோ, நல்ல எதிர்காலத்திற்கான ஒரு வழி என்று கருதிக்கொண்டிருந்ததோ அதை, “அல்ல அல்ல ஒரு தீய சொப்பனம், கெட்ட கனவு”, என்று அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொன்ன இன்றைய சட்ட அமைச்சரவர்களை நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகப் பாராட்டப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆட்சியை எந்த வகையிலே கலைத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் இங்கே நெடிய வாதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31 ஆம் தேதி மாலை ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது வரையிலே தமிழகத்திலே கவர்னராக இருந்த மேதகு கே. கே. ஷா அவர்களுக்கு அந்தச் செய்தி தெரியுமா என்றால் தெரியாது. அரசியல் சட்டம் 356-வது பிரிவின்படி கவர்னர் ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்ப வேண்டும். அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீது மத்தியிலே உள்ளவர்கள் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் 1976-ம் வருஷம் சனவரி திங்கள் 31-ம் நாள் காலையில், அவர் கிண்டியிலே உள்ள காந்தி மண்டபத்திலே பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காந்தியடிகளுடைய அடிச்சுவட்டை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

யொட்டி நடைபெறுகிற அரசு என்று பாராட்டிப் பேசுகிறார். ஆனால் மாலையிலே ஆட்சி கவிழ்க்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பற்றி கவர்னராக இருந்த கே. கே. ஷா அவர்கள் பல விபரீதமான அறிக்கைகளைத் தருகிறார். ஊழல் உள்ள அரசு, நிர்வாகத்திலே குறுக்கிட்ட அரசு, பண்பற்ற அரசு என்கின்ற வகையிலேயெல்லாம் அன்றைய கவர்னர் அறிக்கை வெளியிடுகிறார். ஆனால் நடந்தது என்னவென்று கருதப் படுகின்றதென்றால், இங்கிருந்து அவர் அனுப்புகிற அறிக்கை கூட டெல்லியிலே உள்துறை அமைச்சகத்திலே தயாரிக்கப்பட்டு அதற்கு முன்னே, ஆட்சியைக் கலைத்துவிட்டு அதன் பிறகு ஆளுநரிடத்திலே கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள்; அல்லது பிரகடனப்படுத்துவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்தான். . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு கவர்னரைப் பற்றி அவர்பேரிலே ஒரு குற்றம் சுமத்தக்கூடிய வகையிலே குற்றம் சாட்டினால் அது சரியானதல்ல.

* திரு. மு. கருணாநிதி: விவரவாசகர்களே, இப்படியெல்லாம் பாராளுமன்றத்திலே கூட இப்பொழுது பேசப்படுகிறது. அந்த விவகாரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது பேசப்படுகிறது என்பது மாத்திரம் அல்ல, நான் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது உள்துறை அமைச்சர் கரண் சிங் அவர்களிடத்திலே கூட அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த விவரங்களை ஆராய்ந்து கண்டு பிடிப்பதாக, அதுபற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பதாக உள்துறை அமைச்சர் கூட என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார். எனவே தான் சொல்கிறேன், இப்படி ஒரு ரிப்போர்ட் ஏற்கனவே உள்துறை அமைச்சகத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு, ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு கையெழுத்து வாங்கப்பட்டது என்பது என்னுடைய புகார். அதை உள்துறை அமைச்சகம் கவனிக்க வேண்டுமென்பது எங்களது கோரிக்கை.

கலைத்ததற்கு முக்கியமான காரணத்தை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டாமா? விசாரணைக் கமிஷன் இருக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு அரசு இயங்கினால் உண்மை வெளிவருமா? எனவே விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க வசதியாக

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அரசைக் கலைத்து விட்டோம், அல்லது கலைத்து விட்டார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வாதத்தையே கொஞ்சம் நீட்டிப் பார்த்தால் இப்பொழுது கர்நாடக மாநிலத்து முதலமைச்சர் மாண்புமிகு தேவராஜ் அர்ஸ் மீது விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திரத்து முதலமைச்சர் மாண்புமிகு வெங்கல் ராவ் மீது விசாரணைக் கமிஷன் போடப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முதலமைச்சர்கள் பதவியேற்றிருக்கிற மாநிலங்கள். ஆனால் அந்த மாநில அரசுகள் விசாரணைக் கமிஷனுக்காகக் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், கலைக்கப்படவில்லை.

அது மாத்திரமல்ல, அவரவருக்கு என்று ஒன்று ஏற்பட்டால் தான் உரிமை முழக்கங்கள் எல்லாம் வருகிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சரியா என்று நான் விவரங்களைக் கேட்கவில்லை. விவாதத்தை விரிவாக்க விரும்பவில்லை.

சில புகார்கள் குடியரசுத் தலைவரிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டு, அவைமீது விளக்கம் கேட்டு, பிரதமர் அவர்கள் தமிழக அரசுக்கு அப் புகார்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். அப்படி அனுப்பி வைத்த நேரத்திலே நான் அதற்கான விளக்கங்களை அனுப்பிவிட்டு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். அந்தக் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட தேதி 14-12-1972. அதில் என்ன குறிப்பிட்டேன் என்றால், “ . . . நம் அரசியல் சட்டத்தின் அமைப்பு ஒற்றையாட்சி முறையில் அன்றி கூட்டாட்சி முறையில் உள்ளது. மாநில உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொன்றும் மத்திய அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையின்றி, வரம்புக்குட்பட்ட தன்னுரிமையுடன் இயங்குவதாகும்.”

மாநில அரசின் அமைச்சரவை அம்மாநிலத்தின் சட்டப் பேரவைக்குப் பொறுப்பானது என்ற முறையில் இயங்குகிறது. இதுவே “பார்லிமென்டரி” சனநாயக முறையாகும், கூட்டாட்சி அமைப்பின் சாரமுகமாகும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மேலும், மாநில அமைச்சரவை மத்திய அமைச்சரவைக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்குவதாக அரசியல் சட்டத்தில் எங்கும் கூறப்படவில்லை. எனவே, மத்திய அரசு நியமிக்கும் விசாரணைக் குழுவிற்கு மாநில அமைச்சரவையைக் கட்டுப்பட செய்யும் முயற்சி நம்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1977 ஜூலை 15]

அரசமைப்பு முறைக்கு ஒவ்வாத செயலாகும் . . .”
இது நான் எழுதிய கடிதம் ஆகும்; மிகுந்த கண்டனத்திற்கு
ஆளாகிய கடிதம்.

(முற்பகல் 11-10).

ஒரு மாநிலத்தினுடய முதலமைச்சர் இவ்வளவு ஆணவத்தோடு
மத்திய அரசுக்கு ஒரு மடல் எழுதுவதா என்றெல்லாம் எதிர்க்
கட்சிக்காரர்கள் மார் தட்டிக் கேட்ட காலம்--கர்நாடக முதல்வர்
தேவராஜ் அர்ஸ் உட்பட அவரது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்
உட்பட அனைவரும் மார் தட்டிக் கேட்ட காலமது.

ஆனால் இன்றைக்கு இதே தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் மீது
விசாரணைக் கமிஷன் அறிவிக்கப்பட்டதும், திரு. மொரார்ஜி
தேசாய்க்கு—இந்தியப் பிரதமருக்கு—அவர் என்ன கடிதம் எழுதி
யிருக்கிறார்? மே மாதம் 13 ஆம் தேதி—4,000 வார்த்தைகள்
கொண்ட கடிதமாம்—பத்திரிகைகள் எல்லாம் புகழ்ந்து பாராட்டு
கின்றன. கருணாநிதி எழுதினால்தான் வார்த்தைகளை எண்ணிக்கூட
அல்ல. வாசகங்களைப் பற்றி மேல்கூடக் கண்டனங்கள். இப்போது
வார்த்தைகளையே எண்ணிக் கூட பத்திரிகையில் போடுகிறார்கள்.
4,000 வார்த்தைகள் கொண்ட மிக விரிவான கடிதத்தை மொரார்ஜி
தேசாய்க்கு—இந்தியப் பிரதமருக்கு தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள்
எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படிக்க
விரும்புகிறேன்.

“மாமூல் சூழ்நிலையில் ஒரு மாநிலத்தில் இயங்கும் மந்திரி
சபை சட்டசபையில் பெரும்பான்மையோரின் ஆதரவைப்
பெற்றிருந்தால் மாநில அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்ட விஷயங்
களில் மாநில அரசின் மீது மத்திய அரசு கட்டுப்பாடு கொள்ள
முடியாது”, என்று அர்ஸ் கடிதம் கூறுகிறது. மாநில சட்ட
சபைக்குப் பொறுப்பான மந்திரி சபையின் செயல்கள்மீது கட்டுப்
பாடு செலுத்த மத்திய அரசு அதிகாரம் பெற முடியாது. மாநிலத்
தின் எகபோக அதிகார வரம்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில்
மத்திய அரசு நீதி விசாரணை நடத்துவது அனுமதிக்கப்பட்டால்.
அரசியல் சாசனம் கூறும் சமஷ்டி அமைப்பை அழிப்பதாகிவிடும்.
அந்த நிலையில் அரசியல் நிர்ணய சாசனம் நேரடியாகத் தடுப்பதை
மறைமுகமாக மத்திய அரசு செய்தாக வேண்டும்.

அர்ஸ் அவர்கள் எடுத்து வைத்த அந்த அருமையான வாதத்
திற்கு இன்று அட்வகேட் ஜெனரலாக இருக்கும் வி. பி. இராமன்
அவர்கள்தான் வாதாடுகிறார் என்று கேள்விப்பட்டு மகிழ்ச்சி

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அடைந்தேன். ஏனென்றால் அவரேதான் மத்திய சர்க்கார் நம் மீது அமைத்த கமிஷன் நியாயம்தான் என்று வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் வழக்கறிஞர்கள் இந்தத் தரப்பிலும் வாதாடலாம்; அந்தத் தரப்பிலும் வாதாடலாம். நான் அதிலே நுழைய விரும்பவில்லை. நான் செய்தியைத்தான் சொல்கிறேன்—விமர்சனம் செய்யவில்லை.

அர்ஸ் கொடுத்திருக்கிற வாக்குமூலம் சரியானதுதான்—அவர் எழுதிக்கொடுத்த வாக்குமூலம் சரியானதுதான் என்று நம்முடைய அட்வகேட் ஜெனரல் வி. பி. இராமன் அவர்கள் அர்ஸ்ஸுக்காக வாதாடுகிறார் என்ற செய்தியைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அன்றில்லா விட்டாலும் இன்றைக்காவது மாநில உரிமைகளுக்காகப் பரிந்து பேசுகிற ஒரு அட்வகேட் ஜெனரல்—ஒரு வழக்கறிஞர் தமிழகத் தலே இருந்து கர்நாடகத்திற்குச் செல்கிறார் என்கிற நேரத்தில்—இந்திய நாட்டிலேயே மாநில உரிமைகளுக்காகப் போராடுகின்ற வலிமையும் திறமையும் படைத்த ஒரு மாநிலம் தமிழ்நாடுதான் இருக்கிறது என்பதை எண்ணி எண்ணி நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

அரசு கலைக்கப்பட்டது என்றால் விசாரணைக் கமிஷன்—வழக்குகள்—சென்னைச் சிறைச்சாலை சித்திரவதைகள் இத்தனையும் நடைபெற்றன. இவைகளெல்லாம் 17 மாதக் கொடுமைகள்.

சென்னை சிறைச்சாலையிலே என்னென்ன நடைபெற்றன என்பதை எல்லாம் ஆராய ஒரு குழு இப்போது தனது பணியை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் நாட்டுக்குத் தெரிந்த காரியங்கள் தான்.

நமது முதலமைச்சரவர்கள் டெல்லிப் பட்டணத்திற்கு . . .

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய உரையில் குறுக்கிடுவதற்காக அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரு விளக்கத்தை மாத்திரம் இந்த மன்றம் உங்கள் மூலம் பெறவேண்டுமென்று கருதி ஒரு விளக்கத்தை நான் அவரிடத்திலே பெற முயலுகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் அவசர நிலை பிரகடனப் படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1977 ஜூலை 15]

பற்றியும் அதற்குப் பின்னாலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பற்றியும் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து 1976 ஆம் ஆண்டு சனவரி 31 ஆம் தேதி நிகழ்ச்சிக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். அப்பொழுதிருந்த அரசைக் கலைத்த நிகழ்ச்சிக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். இடையிலே 7 மாத காலத்தை அவர்கள் தாண்டி விட்டார்கள். அந்த 7 மாத காலத்திலே என்ன நடைபெற்றது என்று அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை மிகக் கடுமையாக அண்ணா அவர்கள் வழியிலே நின்று எதிர்த்த ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டிய அவர்கள்தான் அதற்குப் பின்னாலே ஆட்சியிலே 7 மாதங்கள் இருந்தார்கள்.

அந்த அவசரநிலைப் பிரகடனம் தந்த உரிமைகளை வைத்துக் கொண்டு 7 மாத காலத்தில் அவர்கள் எப்படி ஆட்சி நடத்தினார்கள், யார் யாரைக் கைது செய்தார்கள், யார் யாரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்ற அதிகாரிகளை வற்புறுத்தினார்கள், யார் யாரைக் கைது செய்ய அதிகாரிகள் மறுத்தார்கள் என்பது போன்ற தகவல்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. அந்த 7 மாதகால ஆட்சியில் அவசர நிலையை ஒத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்து என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள், யார் யாரை கைது செய்தார்கள், யார் யாரைக் கைது செய்ய விரும்பினார்கள்; அப்படிக்கைது செய்ய ஏன் அதிகாரிகள் மறுத்தார்கள் என்ற தகவல்களை எல்லாம் பேரவைத் தலைவர் மூலம் இந்த மன்றத்திற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிவித்தால் அது உதவியாக இருக்கும். (ஆரவாரம்).

திரு. மு. கருணாநிதி: விளக்கம் கேட்டதற்கே இவ்வளவு பெரிய ஆரவாரமா? தலைவரவர்களே, ஏழு மாதகாலத்தை விரிவாகச் சொல்வதற்கு நீங்கள் எனக்கு நேரம் அளிக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் ஒன்று இரண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

7 மாத காலத்தில் இங்கே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அவசர காலச் சட்டத்தை எதிர்த்துக் கொண்டே தான் இங்கே இருந்தது. அது மாத்திரமல்ல. அவசர காலச் சட்டத்தை எதிர்த்துக்கொண்டு இருக்கிற ஆட்சி இங்கே இருக்க

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

லாமா என்று சட்டமன்றத்திலே கூட கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வில்லை என்ற பெயரால் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வரப் பட்டது.

நான் அப்போது அளித்த பதிலுரையான 'வாளும் கேடயமும்' என்ற தலைப்பில் தமிழிலும், "ஸ்வோர்டு அண்ட் ஷீல்ட்" என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. அந்தப் புத்தகம் கூட குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சிக்குப் பிறகு பறிமுதல் செய்யப் பட்டு விட்டது.

அப்படிப் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட புத்தகம், என்ன புத்தகம் என்றால், சட்டசபையில் ஒரு முதலமைச்சர் ஆற்றிய உரை; மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அந்தப் பறிமுதல் உத்தரவை ரத்து செய்து, அந்தப் புத்தகம் வெளியே வர அனுமதிப்பார்களானால், அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் அளித்திருக்கிறது என்று நான் அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : நான் வெளியிடப்பட்ட வரலாற்றைக் கேட்கவில்லை. இப்போது நீங்கள் சொன்னீர்களே ஆளுநர் அவர்கள் இடத்தில் எப்படி எப்படி எல்லாமோ கையெழுத்து வாங்கிவிட்டார்கள். இப்போது அந்தத் தகவலை சொல்ல உரிமை இருக்கிறது என்று, அப்படி 7 மாத காலத்திலே மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை உங்கள் மூலம் சொன்னால் உதவிகர மாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர்களே, நெருக்கடி நிலை பற்றி விவாதிப்பது என்றால், 17 மாதம் அல்ல, அதற்கு முன்பு இருந்த 9 மாதத்தையும் சேர்த்து விவாதிக்க தாங்கள் இந்த அவையிலே பட்ஜெட் நேரத்திலே ஒரு மூன்று மணி நேரத்தை ஒதுக்கித் தருவீர்கள் என்றால், நம்முடைய அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் அது பற்றிக் கலந்து ஆலோசித்து ஒதுக்கித் தந்தால், வசதியாக இருக்கும். அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் முடிவு எடுத்து, விவாதிக்க நேரம் ஒதுக்கினால் அந்த விவாதத்தை நடத்தலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் இரண்டாம் தேதி அன்று உள் துறை அமைச்சர் சரண்சிங் அவர்களைச் சந்தித்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்துள்ளது. அப்போது திரு. சரண்சிங் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னதாகவும் தகவல் சொல்லப்பட்டதாக செய்திகள் வந்துள்ளன. நெருக்கடி நேரத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் நடைபெற்ற அக்ரமங்கள், அதிக்ரமங்கள் பற்றி உள் துறை அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் குறிப்பிட்டு அவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்ததாகவும் இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசுக்கு எந்தவிதமான உதவியையும் மத்திய அரசு வழங்கும் என்று கூறியுள்ளார் என்று ஆங்கில ஏடுகள் அனைத்திலும் வந்த செய்தியாகும்.

அதை நான் படித்து இருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, ஒரு சீனியர் அதிகாரியின் தலைமையில் அதிகாரிகளின் துணையோடு அமைக்கப்பட்டுள்ள 'ஷா கமிஷன்' இந்த அத்து மீறிய நடவடிக்கைகள் பற்றி 'ஷா கமிஷன்' விசாரணை செய்ய கோஆர்டினைட் செய்வது என்ற தன்மையில் குழுக்களை ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அமைத்து, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு எப்படியெப்படி அனுப்பவேண்டுமென்று மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குக் கூறி இருப்பதாகவும் ஏடுகளில் செய்திகள் வந்துள்ளன.

இந்தக் குழுக்கள் பொதுமக்களிடத்திலிருந்து வரும் புகார்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து, பார்த்து எவை எவை ஷா கமிஷனின் ஆர்வக்கு செல்ல வேண்டியவை என்கிற கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து தெளிவான புகார்களை மாநில குழுக்கள் மூலம் பெற்று ஷா கமிஷனுக்கு மாநில அரசுகள் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருப்பதாகவும் ஏடுகளில் நான் செய்தி பார்த்தேன். அதனுடைய உண்மையான தகவல் அரசிடம் இருப்பதால் நாங்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. மாநிலங்கள் ஷா கமிஷன் விசாரணையில் ஒத்துழைப்பது தவிர்க்க முடியாதது ஆகும் என்று உள் துறை அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் குறிப்பிட்டு இருப்பதாகவும் ஏடுகளில் செய்தி பார்த்தேன்.

அதற்கு ஏற்ப அரியானாவில் இரண்டு விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டு அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விசாரிக்கப் போவதாகவும் அறிகிறோம். அதே போல் உத்திரப் பிரதேசத்திலும்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இரண்டு விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டு அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விசாரிக்க இருப்பதாகவும் ஏடுகளின் மூலம் அறிகிறோம்.

(முற்பகல் 11-20).

இங்கே கூட, ஆளுநர் ஆட்சியிலே, மேதகு பட்வாரி அவர்களாலே, சென்னை சிறைச்சாலைக் கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய கொடுமைகள் பல இருக்கின்றன. அக்ரமங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக்குழு சென்னைச் சிறைச்சாலைக் கொடுமைகளுக்காக மாத்திரம்தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, முதல்வர் அவர்கள், திரு. சரண்சிங் அவர்கள் கூறிய அந்த வேண்டுகோளை ஏற்று அப்படிப்பட்ட குழுக்களை இந்த அமைப்பார்களேயானால் நிரம்பப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிறிய சிறிய விவகாரங்களிலும், அதிகார வர்க்கத்தினர் செய்த கொடுமைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவற்றைப்பற்றி எல்லாம் மேலவையில் பல உறுப்பினர்கள் மற்றும் மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலவையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்.

பாடப் புத்தகங்களிலெல்லாம், நாம் பல ஆண்டு காலமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகின்ற கருத்துக்களை கடந்த கால கழக ஆட்சியில் மாணவர்கள் உள்ளத்தில் பதியத்தக்க வகையிலும், ஒரு சமுதாய சீர்திருத்த நோக்கம் மாணவர்களுக்கு வரவேண்டும் என்கிற, எண்ணத்தோடு வெளியிடப்பட்ட பாடங்களெல்லாம் இந்த ஓராண்டுக் காலத்திலே அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பெரியார் வழி -- பேரறிஞர் அண்ணா பாதை என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். நான் இந்த அரசைக் குறை கூறவில்லை.

பதினேழு மாத காலத்திலிருந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் 1976-ம் ஆண்டு முதல் பதிப்பு என்று வெளியிடப்பட்ட பத்தாம் வகுப்பு தமிழ்ப் பாட புத்தகம். அதிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெரியாரைப்பற்றி ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அந்தக் கட்டுரை அந்தப் புத்தகத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதிலே யாருடைய மனமும் புண்படாத வகையில் பெரியாரைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டுமோ — சமுதாயத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டுமோ — தன்மான உணர்வு எப்படித் தழைத் தோங்க வேண்டும் என்பது குறித்து என்ன சொல்ல வேண்டுமோ, அடித்தளத்து மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு எப்படிப் பாடுபட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமோ — எப்படி தமிழகம் பகுத்தறிவுபுரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அவைகளை அண்ணா அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டுரையுடன் 76 ஆம் ஆண்டு ஒரு புத்தகம் போடுகிறார்கள். 77 ஆம் ஆண்டிலே அந்த தமிழ் பாடப் புத்தகம் மாணவர்களுக்கு இருந்திருக்கக்கூடாதா? இல்லை.

ஏன் புதிதாக வேறொரு புத்தகம் போட்டார்கள் என்றால் அந்தப் பாடத்தை மாத்திரம், பெரியாரைப் பற்றி அறிஞர் அண்ணா எழுதிய அந்தப் பாடத்தை மாத்திரம் தனியாக எடுத்தால் தெரிந்துவிடும் என்பதற்காக அந்தப் புத்தகத்தையே தூக்கி எறிந்துவிட்டு அதற்குப் புதிய புத்தகம் போட்டார்கள். அதற்கு எத்தனை லட்சம் செலவாகிற்றே? 10 ஆம் வகுப்பிற்கு புதிய தமிழ் பாடப் புத்தகம் தயாரித்தார்கள். அதில் நாலு ஐந்து கட்டுரைகள், மிக முக்கியமானவை. நமச்சிவாய முதலியாரைப் பற்றிய கட்டுரை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் எழுதிய கட்டுரை, பேரறிஞர் அண்ணா பெரியாரைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை இவை அத்தனையும் அகற்றிவிட்டு அந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இது அக்கிரமமா, கொடுமையா என்று கேட்பீர்களேயானால் இது சமுதாயத்திற்குச் செய்யப்பட்ட கொடுமை.

எதிர்காலத்திலே தமிழ்நாட்டு மாணவன், தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாற்றை உணர்ந்து தமிழகத்திலே பெரும் தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளை மறந்து, அவன் அடிமைப்புழுவாக ஆகவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் தலையெடுப்பதே தவறு என்கிற எண்ணத்தோடு அந்தப் பாடப் புத்தகம் மாற்றப்பட்டதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். இவைகள் விசாரிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலவையிலே முதல்வர் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் அண்ணா எழுதிய அதே கட்டுரையை இன்னொரு அனுபந்தமாக அச்சடித்து அதே புத்தகத்தில் இணைக்க உத்தேசித்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்றாலும் கூட, மாற்றப்பட்டது ஏன் என்பதை விசாரித்து அறிந்து அப்படிப் பட்ட மாறுதலுக்கு காரணமான அதிகாரவர்க்கத்தினர் யார் என்பதைக் கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பதினேழு மாத காலத்தில் நடைபெற்ற கொடுமைகளை வரிசைப்படுத்திச் சொல்ல வேண்டுமானால் காலம் போதாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமை நிலையமே சோதனைக்கு ஆளாக்கப்பட்டது, வருமான வரி சோதனைக்கு. வேறு எந்தச் சோதனைக்கும் அல்ல. வருமான வரி அரசியல் கட்சிகளுக்கு இல்லை என்ற நிலை இருந்தாலும்கூட வருமான வரிப் பிரச்சினையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைச் சிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலகம் அன்பகம் ரெயிட் செய்யப்பட்டது. கணக்குகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அதுமாத்திரம் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மினிட்ஸ் புத்தகங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு நடந்த பொதுக்குழு கூட்ட நடவடிக்கைகள், செயற்குழு கூட்ட நடவடிக்கைகள் புதுப் புத்தகங்களில் எழுதப்படுகின்றன. பழைய புத்தகங்கள் எங்களிடத்தில் இல்லை. இது ஒரு கட்டத்தில், நெருக்கடி காலத்தில் அதிகாரவர்க்கம் நடந்துகொண்ட முறையாகும்.

என்னோடு யார் யார் நான்கு நாட்கள் காரில் வந்தாலும் ஐந்தாம் நாள் மிசா கைதியாக கைது செய்யப்படுகிற பரிசு அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் இரண்டு நாட்கள் என் காரில் என்னுடன் வந்தார்கள். அடுத்த நாள் அவர் மிசா கைதியானார். முன்னாள் மேயர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இரண்டு நாட்கள் என்னுடன் காரில் வந்தார்கள். மறுநாள் மிசா கைதி, தென் சென்னையைச் சேர்ந்த திரு. டி. ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் என்னோடு இரண்டு நாட்கள் காரில் வந்தார்கள். மறுநாள் மிசா கைதி. திரு. சுருளி வேல் இரண்டு நாள் வந்தார்கள். மறுநாள் மிசா கைதி.

கழகத்தின் வழக்கறிஞர் திரு. கணபதி அவர்களது வீடு சோதனையிடப்பட்டது. எதுவும் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும் சில டாக்குமெண்டுகள் கிடைத்திருப்பதாக, எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஸி.பி.ஐ. விசாரணை நடைபெற்றது. முரசொலி அலுவலகம் காலை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

9 மணி முதல் இரவு 1 மணி வரை சோதனையிடப்பட்டது. எனக்கு எதிராகப் பொய் சாட்சி சொல்லவில்லை என்பதற்காகப் பல பேர்கள் மிசா கைதிகளாக ஆக்கப்பட்டார்கள். வேடிக்கைக்கு சொல்கிறேன், என்றாலும் வேதனையோடு சொல்கிறேன்.

நான் தலைமைப் பதவியில் இருக்கக்கூடாது என்று சில பேர் அறிக்கைவிட்டார்கள். அந்த அறிக்கையை மறுத்து தந்திகள் வந்தன. 14—3—1976 அன்று திரு. செபாஸ்டியன் என்பவர் எனக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்தார். தந்தி வாசகம் என்ன தெரியுமா?

“We condemn S.S.R. statement. You are our esteemed Leader for ever.”

“நாங்கள் ராஜேந்திரன் அறிக்கையைக் கண்டிக்கிறோம். நீங்கள் தான் எங்களுக்கு என்றைக்கும் தலைவர்” என ஒரு தந்தி கொடுக்கிறார். அதற்குரிய கட்டணம் 6 ரூபாய் 50 காசைக் கட்டிவிட்டார். 14 ஆம் தேதி தந்தி கொடுக்கப்பட்டது. 19 ஆம் தேதி அவருக்கு அண்ணாசாலை டெலிகிராபிக் சேவையை வசூரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. என்ன தெரியுமா? அந்தத் தந்தி அப்ஜக்ஷணபிள் (Objectionable), அந்தத் தந்தி ஆட்சேபகரமானது. ஆகவே, உங்கள் பணத்தைத் திரும்பி வாங்கிப் போங்கள் என்று பணத்தைத் திரும்பிக் கொடுக்கிறார்கள். உங்களையே தலைவராக ஏற்றுக் கொள்கிறோம்” எனக் கொடுக்கப்பட்ட தந்தி நெருக்கடி நேரத்தில் ஆட்சேபகரமானது. ஐந்து நாள் கழித்து, அந்த அதிகாரி தந்தி கொடுத்தவரை திரும்ப அழைத்து பணத்தைத் திரும்பிக் கொடுக்கிறார்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் இருந்து ஒருவர் 13—2—1976 அன்று தந்தி கொடுக்கிறார்.

‘Lakhs and lakhs of volunteers like myself have got absolute confidence and faith in your leadership. Please continue to guide and lead us. Don't get disheartened by some betrayals and some traitors.’

“நீங்கள் மனம் தளராமல் இருங்கள். உங்கள் பின்னால் நாங்கள் இருக்கிறோம்” என கழகத்தின் செயல்வீரர்கள் என்ற முறையில் தந்தி கொடுக்கிறார். அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். கழகத் தொண்டர். பன்னீர்செல்வம் என்பது பெயர். அன்று மாலையே அந்தத் தந்தி பற்றி விசாரிக்கிறார்கள். மறுநாள் அந்த வழக்கறிஞர் கைது செய்யப்படுகிறார்.

[1977 ஜூலை 15]

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்போது நீங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகத் தான் இருந்தீர்கள். எனவே, முதல்வர் அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். அன்றைக்கு இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள், இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கின்ற நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களை (பழகிய தோஷத்தால் பெயர் சொல்லும் உரிமை எடுத்துக் கொள்கிறேன்) துணைத் தலைவராகக் கொண்ட அந்தக் கட்சியின் சார்பில் பேசியவர்கள் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை எதிர்த்தார்கள் என்றாலும், ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து என்னவென்றால், 'மாநிலத்திலே இருக்கின்ற ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக இருந்தால், மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாக மாநில சுயாட்சி கேட்போம். அப்போது கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது' என்று சொன்னார்கள்.

அப்படி அவர்கள் சொன்னவாளை, அப்போது அவருக்கு நான் ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்தேன். 'அப்படி நீங்கள் மாநில சுயாட்சி கேட்கும்போது ஒருவேளை நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தால் நிச்சயமாக உறுதிப்போம்' என்ற பரந்த மனப்பான்மையோடு அப்போது எடுத்துச் சொன்னேன். நீங்கள் இப்போது ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். எனவே, இப்போது நான் ஆளுங்கட்சிக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'எந்தக் கட்சி கேட்கிறது, எந்தக் கட்சி ஆளுங் கட்சியாக இருந்து கேட்கிறது என்றில்லாமல், இன்றுள்ள ஆளுங்கட்சி மாநில சுயாட்சியை, இந்தக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத்தி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலும் அல்லது அந்தக் கோரிக்கையை டில்லியை நோக்கி வற்புறுத்த வேண்டுமென்றாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கேட்பது யார் என்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், கேட்கப்படும் விவகாரம் என்ன என்பதிலே தன்னுடைய தனிக் கவனத்தைச் செலுத்தி, மற்ற எந்தப் பிரச்சனைகளிலும் ஈடுபடாமல், நீங்கள் அல்லவா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விடுவதா என்றெல்லாம் தேவையற்ற பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் செல்லாமல் நிச்சயமாக அந்தத் தீர்மானத்தை 'ஆதரிப்போம், ஆதரிப்போம், ஆதரிப்போம்' என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேருக்கும், ஆளும் கட்சிக்கும் உறுதி கூறுகின்ற வகையிலே அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். (ஆரவாரம்)

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

திண்டிவனத்திற்கு ஒரு திருமணத்திற்குச் செல்கிறேன். அங்குள்ள நகரச் செயலாளர் துரை வரவேற்புக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். முதல் நாளே அவர் மிஸாவில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

திருவாரூரில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறேன். நகரச் செயலாளர் என்னோடு பேசுகிறார். மறுநாள் அவர் மிஸாவில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

விருத்தாசலத்தில் ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொள்ளச் செல்கிறேன். அந்த விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்த ராஜா என்பவர் முதல் நாள் மிஸாவில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

இதைவிட பெரிய அக்கிரமம் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். திருச்சி சிறைச்சாலையில் நடைபெற்றது. ஆரம்பக் கட்டத்தில் எனக்கும் சந்தேகம் இருந்தது. ஆளுநர் கமிஷன் உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது என்று நினைக்கச் சொல்கிறேன். சுப்பிரமணியம் என்ற நண்பர். அரியலூரைச் சேர்ந்தவர். அவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவரையும் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள், மிஸா கைதிகளில் ஒருவராக, ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு. அவர் எழுதியிருக்கிறார். நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று. என்னை ஏன் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள் என்று கேட்டு எழுதியிருக்கிறார். அதற்குப் பதில் வரவில்லை. சிறைக்குள்ளே வந்ததுதான் வந்து விட்டோம், இனி தி.மு.க. ஆகிவிடுவோம் என்று தி.மு.க. ஆக ஆகிவிட்டார். அவர் சிறைச்சாலைக்குச் செல்வதற்கு முன்னால் திருமண ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது. அந்தத் திருமணத்திற்காக அவர் பரோல் கேட்டிருக்கிறார். பரோல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இரண்டு நாட்கள். முதல் நாள் இரவு வரவேண்டும். மறுநாள் காலை திருமணம். அதற்கு மறுநாள் காலை திரும்பிவிட வேண்டும். சுப்பிரமணியம் போலீஸாரோடு செல்கிறார். முதல் நாள் இரவு போலீஸாரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். காலையில் திருமணம். அன்றிரவு முதல் இரவு. நிகழ்ச்சியை நாள் பார்த்து வைத்திருக்கிறார்கள், கொஞ்சம் வைதிகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள அவரது பெற்றோர்கள். சகோதரிகள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். போலீஸார் சொல்கிறார்கள். முதல் இரவு அன்று நாங்களும்தான் அந்த அறையில் இருப்போம் என்று போலீஸார் சொல்கிறார்கள்.

1977 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உரையில் நான் குறுக்கீடு செய்கிறேன் என்று அருள்கூர்ந்து கருத வேண்டாம். அவரே எண்ணிப் பார்க்க நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலிருந்து தொலைதூரத்திற்கு அவர்கள் அகன்று சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன்போடு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திருச்சி 200 மைல்தான், தொலைதூரம் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : திருச்சிபற்றிச் சொல்லவில்லை. இவ்வளவு புரியாமல் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் ஆளுநர் உரைபற்றிச் சொன்னேன். (ஆரவாரம்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களது உரையில் நெருக்கடி நிலைபற்றி பேசவேண்டியது அவசியம் என்பதை அவை முன்னவர் அவர்கள் அறியாமல் இருப்பதற்கு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வரப்பன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்தைப் பற்றி தனியாக விவாதம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முன்னால் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நினைவுபடுத்திக்கொண்டு அவர்கள் மேலே தொடர்வது விரும்பத்தக்கதுதான் என்பதைத் தங்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நானும் இந்தக் கட்டத்தோடு முடித்து விட்டு அடுத்த கட்டத்திற்கு வரலாம் என்று இருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மணி நேரமாகிவிட்டது. அவர்களும் நீங்களும் பகிர்ந்து பேச நேரமில்லை. இன்னும் 15 நிமிடங்கள்தான் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அரை மணி நேரம்தான் கொடுத்திருப்பேன், கணக்குப்படி பார்த்தால். அவர்களது நேரத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டீர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 15 நிமிடங்களில் முடித்துவிட்டால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறகு பேசுவதற்கு சரியாக இருக்கும். பிறகு வோட் எடுப்பு எல்லாம் இருக்கிறது.

[1977 ஜூலை 15]

திரு. மு. கருணாநிதி: ஆகவே, இந்த திருச்சி சிறைச் சம்பவத்தையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு அந்தக் குழு போட வேண்டிய அவசியத்தை அவர் உணர்வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏனெனில் 2 ஆம் தேதி கூட டெல்லியில் அவர்களிடம் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை யொட்டித்தான், ஆளுநர் அவர்கள் உரைமீது பொதுவாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்ற மரபு இருக்கிறது என்பதால் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாக இருப்பது, 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளை அமைத்து, அதன் மூலம் அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை போன்ற பிற உணவு தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய் போன்றவை. புளி, எண்ணெய் இதுபோன்ற இன்றியமையாத பொருட்களை வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்டிருப்பது பாராட்டுக்கரியதாக இருக்கும். அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கார்டில் வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே 9,000 கடைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகள் சொஸைட்டிகள் மூலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கடைகள் ஆகும். இப்போது 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்களில் கடைகள் திறப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரப் பட்டியல் புத்தகத்தைப் பார்த்தால், 17 ஆயிரத்து சொச்சம் ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் ஆயிரம் கிராமங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். 16 ஆயிரம் கிராமங்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட சில விவரங்களை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை. ஏனென்றால் ஆக்க பூர்வமான யோசனைகளைச் சொல்வதாக தொடக்கத்திலேயே நான் சொன்னேன். அந்தப் பொறுப்பின் காரணமாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு நியாயவிலைக் கடைக்கு மூன்று பேர்களாவது அலுவலர்களாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. ராகாவனந்தம் அவர்கள் விட மாட்டார்கள்.

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அப்படி மூன்று பேர்களை அதாவது ஒரு பேக்கர், ஒரு ஸேல்ஸ் மேன், ஒரு கேஷியர் என்ற வகையில் மூன்று பேர்கள், அந்த இடங்களுக்கான வாடகை முதலிய செலவும், சாமான்கள் வாங்கி விற்பதற்கான முதலுக்கான வட்டி இவைகளை எல்லாம் கணக் கிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், மொத்தம் ஒரு கடைக்கு மாதந் தோறும் ஆகின்ற நிர்வாகச் செலவு என்ற வகையில் ஒரு ஆயிரம் ரூபாயாவது ஆகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்படி ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிற நேரத்தில் ஒரு நாளைக்கு 330 ரூபாய்க்காவது அந்த நியாயவிலைக் கடையிலே விற்பனை நடந்தால்தான் மாதம் சுமார் 10,000 ரூபாய்க்கு ஏறத்தாழ வியாபாரம் நடந்தால்தான் 10 சதவீத லாபம் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட, ஒரு கடைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபத்தின் மூலமாக நிர்வாகச் செலவு கட்டுப்படியாக கூடிய நிலைமையை நாம் உருவாக்க முடியும். அதாவது ஒரு கடையில் நாள் ஒன்றுக்கு 330 ரூபாய்க்கு விற்பனையாக வேண்டும். இதை நான் டிஸ்கரேஜ் செய்வதாக தயவு செய்து எண்ணக் கூடாது. இதை கணக்கிடுகின்ற நேரத்தில் ஒரு கடைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்றால், 16 ஆயிரம் கடைகளுக்கு ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய், அதாவது ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 18 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இந்த 18 கோடி ரூபாய் விற்பனை மூலமாக நாம் சுடு செய்கிற நேரத்தில், ஒரு ஏழெட்டு கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடும். அப்படி துண்டு விழுந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற முடிவோடு இந்த 16 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்க முன் வந்த இந்த அரசை நான் பாராட்டுவதோடு, இதிலே விட்டுப்போன 1,039 ரெவின்யூ கிராமங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சொன்ன ஆலோசனையை நிதித் துறையோடு கலந்து பேசி இந்த ஆயிரம் ரூபாய் நிர்வாகச் செலவை குறைப்பதற்கு ஏதாவது வழிவகை காணவேண்டும்.

இப்போது இளைஞர் அணியிலிருந்து பல பேர்கள், 175 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமாக, மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் நிர்வாகச் செலவு என்பதை குறைத்துக்கொள்ள இயலுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில் பாராட்டத்தக்க அம்சம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகரசபைகளின் தலைவர்களை மக்கள் நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பர் என்கின்ற ஒரு அம்சமாகும். இதை பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சியிலிருந்து ஒரு உறுப்பினர் கேட்டுக்கொண்ட போது, ஆளும்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், இதில் எதிர்கட்சித் தலைவரின் கருத்து என்ன என்று கேட்டார். அதற்கு நான் 15-ம் தேதி சொல்வதாக சொன்னேன். சொன்னபடி நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன். 15-ம் தேதி என்று நான் சொல்வதாக சொன்ன வாக்குறுதியை நான் நிறைவேற்றிவிட்டேன். இக்கருத்தை நான் கொள்கை வடிவத்தில் வரவேற்கிறேன். இதில் உள்ள நடைமுறை சிக்கல்களை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அண்ணா அவர்கள் மன்றத்தில், இந்தக் கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் கழக ஆட்சியில், முதல் கட்டமாக ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை மக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது. அதை பரிட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டு, அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி தலைவர்கள் தேர்தலைக் கொள்ளலாம் என்று யோசிக்கப்பட்டது. அது பரிசீலனையில் இருந்தது. அது புறக் கணிக்கப்பட்டதோ அலட்சியப்படுத்தப்பட்டதோ—ஆகாது.

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும், மற்ற கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் இதிலுள்ள சங்கடங்களை சொன்னார்கள். ஒரு தலைவரை நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த ஒன்றியத்தில் பிற ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள். இவ்விதம் உறுப்பினர்களான பிறகு தலைவர் மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அவரை மாற்ற முடியாது. இந்தப் பிரச்சனை ஏற்படும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு கேள்வி எழாமல் இல்லை. ஏற்கனவே ஊராட்சி மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் இல்லையா என்ற கேள்வி எழாமல் இல்லை. ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை மிகக் குறைவான எல்லைகளைக் கொண்டவை. ஊராட்சி மன்றத்தில் நடைபெறுகின்ற நடைமுறையைப் பார்த்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தால், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களே கூட, உறுப்பினர்களின் வீடுகளுக்கெல்லாம் போய் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது என்பது கிராமங்களில் இருக்கின்ற வழக்கமாக இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11.40)

ஆனால் யூனியன் நிலைமை அப்படியில்லை. தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். ஆனால், துணைத் தலைவரோ மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவருக்குப் பக்கத்திலே கவுன்சிலர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கும்போது, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கும், துணைத் தலைவருக்கும் தகராறு ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாக முடியும். அந்த நிலையிலே இதுபோன்ற சிக்கல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து எப்படிப் பரிகாரம் காணலாம் என்று யோசிப்பதற்கு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு காரியமாற்றுவது சிலாக்கியமானது என்றே கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே, இந்த அரசு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகிகளை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது என்கின்ற அறிவிப்பைச் செய்வதற்கு முன்பு, அனைத்துக் கட்சியினரையும் கலந்துகொண்டு செய்வது நல்லது என்று கூறி கொள்கை வடிவிலே இதை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே நான் வரவேற்கின்ற மிக முக்கியமான ஒரு அம்சத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இந்தியைப் பொறுத்தவரையில், இரு மொழிக் கொள்கை உறுதியானது என்று உறுதிப்படுத்தி இருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதைச் சொல்வதில், உணர்ச்சி பூர்வமாக எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், எனக்கு ஒன்று அச்சமாக இருந்தது. இன்றைய தமிழக அரசின் நிதி அமைச்சரும், இந்த அவையின் முன்னவருமான திரு. மனோகான் அவர்கள், இந்த தமிழக அரசு கலைக்கப்பட்டவுடன், 10-3-1976 என்று கருதுகிறேன், டெல்லியிலே, பாராளுமன்றத்தில் பேசிய காலத்தில், தமிழக அரசு கலைக்கப்பட்டது எவ்வளவு நியாயமானது என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறும் அளவிற்கு, என்னை எவ்வளவு கண்டிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கே உரிய அருமையான மொழியில்,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அவருடைய பாணியிலே முழுங்கிய அந்தப் பேச்சு ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'He' என்றால் கருணாநிதி

'He (Karunanidhi) raked up the Hindi issue. We are for Hindi. The Hindi language must flourish and must be nourished, for each and every language has a hoary tradition. But Karunanidhi very cleverly raked up the issue and said that the Central Government was imposing Hindi on the unwilling people of the South. By doing it, he thought that the people as well as the student community would rally behind him and give him full support. . . .'

என்று அன்றைக்கு இன்றைய அவை முன்னவரும் என்னுடைய அருமை நண்பருமான மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் திரு. மனோகான் அவர்கள், அன்றைக்குப் பாராளுமன்றத்திலே பேசியபோது "We are for Hindi" என்று சொல்லியிருக்கிறார். (பலத்த ஆரவாரம்).

திரு. துரைமுருகன் :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதற்கு * * என்று சொல்வது? இதை சபை குறிப்பிடிலேயிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் நாடாளுமன்றத்தில் பேசும்போது, இந்தியை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கின்றது என்று பேசியதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எனது முழுப் பேச்சை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பேச்சில் நான் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துச் சொன்னால் தான், எனது பேச்சின் நிறைவை இந்தப் சபை புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை நான் பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித்

தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் குறிப்பிட்டது, இந்தி மொழிக்கு நாங்கள் எதிரிகள் அல்ல என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, அனைத்து மொழிகளுக்கும் சம உரிமை உண்டு என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்கின்ற நேரத்தில்,

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது. (முற்பகல் 11-40—11-45-ல் சில சொற்கள்.)

1977 ஜூலை 15]

[திரு. கி. மனோகரன்]

நீங்கள் இன்றைக்குச் சொல்லுகின்ற இந்தப் போக்கைப் பயன்படுத்தி திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே வைத்து, அதன் மூலம் ஒரு கிளர்ச்சியை, கொந்தளிப்பை, குழப்பத்தை உண்டாக்கி விடுவார் என்கின்ற கருத்தை அவைத் தலைவருக்கு எடுத்துச் சொன்னேன்.

(முற்பகல் 11-50)

இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன். நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்கள். நான் இதை பய உணர்ச்சியோடு சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுச் சொல்லுகிறேன்— 'மாணவர்கள் தன் பக்கத்தில் அதன் மூலம் அணி திரண்டுவிடக் கூடும் என்று கருதுகிறார்,

"But the discredited Chief Minister of Tamil Nadu has been rejected by the people of Tamil Nadu lock, stock and barrel.

என்று கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதை அவரது நலன் கருதி விட்டது பற்றிக் கவலைமில்லை. ஆனால் எந்த நேரத்திலும், எந்தக் சந்தர்ப்பத்திலும் நான் இந்த ஒன்றுதான் இந்தியாவை ஆளுகின்ற மொழி என்று சொன்னேன் என்று எனது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைப்பார்களானால் எந்தத் தண்டனைக்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மன்னிக்க வேண்டும். நான் அவை முன்னவர் அளவு ஆங்கிலம் படித்தவன் அல்ல. 'நாங்கள் இந்திக்கு எதிரி அல்ல' என்ற கருத்தை எனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் சொல்வதானால்— 'We are for Hindi' என்றுதான் சொல்லியிருப்பேன். என்னைவிட அதிக ஆங்கிலம் படித்தவர் அவர். அவர்— 'We are not against Hindi' என்று கூறியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். சொல்லுவதில் முறைகள் இருக்கின்றன. அவர் பின்பற்றுகிற முறை அது; நான் பின்பற்றுகிற முறை இது.

திரு. மு. கருணாநிதி: அவர்கள் அப்படிப் பேசிய பிறகு எனக்கு வந்த பயம் எல்லாம் அன்று உள்துறை அமைச்சர்— நான் இங்கே பார்லிமென்ட் ப்ரொசீடிங்கை வைத்துக் கொண்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

டிருக்கிறேன்—பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள், இன்று அவை முன்னவராக இருப்பவரை அல்ல, அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மனோகான் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார். மனோகான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக ஆங்கிலத்தில் பேசியதைத் தமிழில் சொல்லுகிறேன்—

“அவர் இந்திப் பிரச்சினையைத் தூண்டிவிட்டார். நாங்கள் இந்தியை ஆதரிக்கிறோம் (அல்லது) நாங்கள் இந்திக்காக இருக்கிறோம். இந்தி மொழி செழிப்பாக்கப் பாடுபட வேண்டும், வளர்க்கப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒரு புராதன மரபு உண்டு. ஆனால் கருணாநிதி மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தூண்டி விட்டார். மத்திய அரசு, விருப்பமில்லாத தென்னக மக்கள் மீது இந்தியைத் திணிப்பதாகக் கூறினார். அப்படிச் சொல்வதால் மக்களும் மாணவர் சமுதாயமும் தனக்குள்ளே ஒன்று திரண்டு முழு ஆதரவை அளிக்கவேண்டுமென்று அவர் நினைத்தார்”.

இவர் இப்படிச் குறிப்பிட்டதற்குப் பிரம்மானந்த ரெட்டி சொல்லுகிறார்—

“I am glad that Mr. Manoharan has said that they stand for the development of Hindi throughout the country. It is a very good thing he is against all actions of rank parochialism, that is a very good thing. I welcome that statement, and I would request him and his leader. Mr. M. G. Ramachandran to repeat it *ad nauseum*, as many times as they like, in every nook and corner of Tamil Nadu. Youth of Tamil Nadu must grow with a better sense of responsibility, with better notions of All India with a better sense of national unity, national integrity. They should not be frogs in the well. That will act to your detriment in the long run. . .’

“நாடு முழுவதும் இந்தி வளர்க்கப் பாடுபடுவதுதான் தங்களது நிலை என்று திரு. மனோகான் சொன்னதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இது மிகவும் நல்ல காரியம். வெறுக்கத்தக்க குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு அவர் எதிரானவராக இருக்கிறார். இது மிகவும் நல்ல காரியம். நான் அந்த அறிவிப்பை (ஸ்டேட்மெண்ட்) வரவேற்கிறேன். அதைத் திரும்பத்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திரும்ப சலிப்புத் தட்டுமளவிற்குச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவர்கள் விரும்புகிற வரைக்கும் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும்; தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் சொல்ல வேண்டும் என்று அவரையும், அவரது தலைவர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரனையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் நமது தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் நல்ல பொறுப்புணர்வோடு நல்ல அகில இந்திய கருத்தோடு, தேசிய ஒற்றுமை, தேசிய ஒருமைப் பாடு குறித்து நல்ல உணர்வோடு வளர்ந்தாக வேண்டும். அவர்கள் கிணற்றுத் தவளைகளாக இருக்கக்கூடாது. காலப் போக்கில் அது உங்களுக்குத் தீமையான காரியமாகிவிடும்”.

என்று ரெட்டி பாராட்டிச் சொன்னார். அதனால் எனக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது. கவர்னர் உரையைப் படித்த பிறகு அந்த அச்சம் நீங்கிவிட்டது. அது மாத்திரமல்ல, நேற்று ஜேம்ஸ் அவர்களைப் பார்த்து அவை முன்னவர் இதுகுறித்துக் கொள்கைக்கு ஆபத்து வந்தால் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போராடும். நீங்கள் எங்களைச் சேர்ந்து போராடத் தயார் தானா’ என்று கேட்டவுடனேயே பாராளுமன்றத்தில் அவர் பேசிய பேச்சால் எனக்கு ஏற்பட்ட அச்சமும், பிரம்மானந்த ரெட்டி பாராட்டியதால் ஏற்பட்ட பயமும் நேற்றுக் காலையிலேயே நீங்கிவிட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எனது பெயரைக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தபோது, பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் பேசும்போது ‘நண்பர் மனோகரன் நாடு முழுவதும் இந்தி பரவுவதை ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறினார். மனோகரன் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலும் அதைப் பரப்ப வேண்டும்’ என்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியபோது பாராளுமன்றத்தில் அதற்கு மனோகரன் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாரா? நேற்றையதினம் நான் கூறிய கருத்தைத்தான் அவர்களே பாராளுமன்றத்தில் அன்று இருந்த அரசுக்கு எதிராகக் கூறி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 15]

யிருக்கிறார்கள் என்பதை இப்போதாவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் அறிக்கையிலே இந்த மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘இந்தி திணிப்பு எந்த உருவத்தில் வந்தாலும் அதை முழு முச்சுடன் எதிர்ப்போம். மறைந்த பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு கொடுத்த உறுதிமொழி அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற பாடுபடுவோம்’

என்று 22-5-1977 அன்று அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் “மேக்னா கார்ட்டா” என்று தலைப்பிட்டு வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் பிரகடனத்தில் கூறியுள்ளார்கள். நேரு அவர்களின் உறுதிமொழி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக் குழுவும், செயற் குழுவும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கின்றன. நேரு அவர்களின் உறுதிமொழி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறத் தக்க முறையிலே அளங்கட்சி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழு ஒத்துழைப்பையும் இந்த மன்றத்திலே தரும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சில வேண்டுகோள்களோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அதே தேர்தல் அறிக்கையில் “சில பெரும் தொழில்களுக்கு மின் கட்டணச் சலுகை தந்தும், அதே நேரத்தில் வேளாண்மைக்கும் வீட்டிற்கும் பயன்படுகிற மின்சாரத்துக்கு அதிகக் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பரிசீலனை செய்து உணவு உற்பத்தி பெருகிட வேளாண்மைக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டணத்தைக் குறைப்போம்” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நலிந்து போன தொழிற்சாலைகளை அரசே ஏற்று நடத்தும், அதற்கேற்ப சட்டத்தை உருவாக்குவோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது.

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பயிர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்களிப்போம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் உடனடியாக உருவாக்கவும், படிப்படியாக ஆனால் உறுதியாக நிறைவேற்றவும் முன்வரவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்வேன்.

அதுபோலவே மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் தேவை என்று கூறப்பட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் 3-வது சம்பள கமிஷன் வரும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதுவும் வருகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அரசு அலுவலர்களுக்கு இனிய அறிவிப்பாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 29-12-1972 அன்று தென்னகம் ஏட்டிலும், 31-12-1972 அன்று ஆனந்தவிகடன் ஏட்டிலும் அருமையான ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகள் என்ன என்ன என்று சொல்லும்போது

‘இன்று தினப்பத்திரிகை ஒன்றில் தமிழக அரசு ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பதாகப் படித்தேன். விவசாயிகளுக்கு அன்றாடக் கூலியை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கருத்துக் கூறவே அந்தக் குழு நியமிக்கப் பட்டிருப்பதாக அதில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தினக்கூலி என்பதை அறவே அகற்றியே ஆகவேண்டும். மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதுவும் போக லாபத்தில் பங்கும் தரப்பட்டே தீரவேண்டும்.

வாயில்லாப் பூச்சிகளான விவசாயிகளை அவ்வப்போது ஒரு சில ரூபாய்களை அதிகப்படுத்துவதுபோல பாவனைகாட்டி அவர் களைப் புகழ்ந்து பாராட்டி பேசியே நெடுங்காலத்திற்கு ஊமை களாகவே அழுத்திவிடலாம் என்று யாரும் மனப்பால் குடிக்க வேண்டாம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

விவசாய சமூகம் இனிமேலும் பொறுத்திருக்குமென்று வீண் கற்பனையில் யாரும் மூழ்கி இருக்க வேண்டாம். விவசாயிகளின் நியாயமான கோரிக்கைக்கு அடிப்படையான நியாய உரிமைக் குரல் அண்ணா தி.மு.கழகத்தின் வாயிலாக ஒலித்து விட்டது. மேலும் தொடர்ந்து அண்ணா தி.மு.கழகம் விவசாயிகள் பிரச்சினையை நல்லதோர் அறவழியில் மக்கள் முன் விளக்கி அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்று விவசாயிகளின் துயர் துடைக்கும் உண்மைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற உழைக்கும்' என்று இன்றைய முதலமைச்சர். 1972 ஆம் ஆண்டில் விகடனிலே ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தினக்கூலியை அகற்றிவிட்டு மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது கொள்கை அறிவிப்பாக வெளிவரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, கவர்னர் உத்தரவிலே தொடக்கத்திலேயும் இறுதியிலேயும் லஞ்சலாவண்யம் என்ற ஊழல் அரசமைப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன் கழகம் அதற்காக அவர்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்குத் தன்னுடைய முழு மையான ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றே ஒன்று. ஊழல் பேர்வழிகள் என்று புகார் சொல்லப் பட்டவர்கள் பலபேர் இன்றைக்கு அவர்களுடைய நிழலிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கண்காணிக்கத் தவறி விடவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் முதலமைச்சரை குறைசொல்லவில்லை, “இவர்கள் எல்லாம் இருந்தால் கருணாநிதிக்கு ஆபத்து” என்று யார் யாரை அடையாளம் காட்டிச் சொன்னார்களோ அவர்களில் சில பேர்கள் அல்ல, பெரும்பாலோர் அவர்களுடைய நிழலிலே நின்றுகொண்டு ஊழலைப்பற்றி உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் முதலமைச்சராகிய அவரும் நீண்டகாலம் பழகியவர்கள், நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டவர்கள். அவரைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும், என்னைப்பற்றி அவருக்குத் தெரியும். கொடுத்துக் கொடுத்துச் சிவந்த கரம் என்று அவருடைய கரத்தைப்பற்றி வர்ணிப்பார்கள். அது கொடுத்துச் சிவந்த கரம்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று ஒத்துக்கொள்ளும் அதேநேரத்தில், அவர்கள் ஒன்றை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். “கருணாநிதியின் கரம் கட்சிப் பணத்தை எடுத்துச் சிவந்த கரம் அல்ல” என்பதை ஒத்துக் கொள்வார் என்று நம்பிக்கொண்டு, இந்த ஆளுநர் உரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் கூறிய ஆக்க பூர்வமான யோசனைகளையெல்லாம் கவனித்து, அதற்கேற்ற வகையில் இந்த அரசு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதுவரையிலே வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகூறி அமர்கின்றேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏறத்தாழ 95 பேர்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை முதலிலே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய கடமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு ஒரு அச்சம் இருந்தது. நாங்கள் பதவியேற்ற பிறகு ஆளுநர் உரையை, இங்கே உறுப்பினர்கள் முன்னால் ஆளுநரைக் கொண்டு ஓர் உரையைப் படித்துச் செய்து, அதைப்பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டிய வாய்ப்பு கிடைத்தபொழுது அதை மறுத்து அதைப்பற்றி நாம் எதற்காக திறனாய்வு செய்ய வேண்டும் அல்லது யோசனைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதி அலட்சியப்படுத்தி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் இருந்தது. அப்படியில்லாமல் அவரவர்கள் என்னென்ன கருதினார்களோ, எதையெதை சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ, எந்த நோக்கத்தில் எதைக் கண்காணிக்க வேண்டும், கவனிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்களோ அந்தந்த வகைகளிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், வெவ்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்காமல், தயவு தாட்சண்யம் பாராமல் வெளியிட்டுப் பதற்காக நான் உண்மையிலேயே இந்த அமைச்சரவையின் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆட்சிக்குப் புதிதாக வந்திருக்கின்ற நாங்கள் மக்களுக்கு என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தோமோ, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டோமோ, அவைகளை நிறைவேற்று